

“THIÊN” ở quán trà Ông Cự

DẪM BA CÁI CHIẾU TRẢI Ở VỈA HÈ, MỘT HƯƠNG VỊ TRÀ ĐƯỢC CẮT TỪ TẤM LÒNG CỦA NGƯỜI YÊU TRÀ TUỔI 80, THẾ THÔI CŨNG ĐỦ KHIẾN KHÔNG ÍT BẠN TRẺ TÌM THẤY NHỮNG KHOẢNG LẶNG BÌNH YÊN Ở LƯ TRÀ QUÁN.

“Lư trà quán” không có những gian phòng nhỏ để thưởng trà trong yên tĩnh, không có những gốc cổ thụ trầm tư và cũng chẳng có một hồ nước nho nhỏ với hòn non bộ, cầu treo, thác nước... Quán nằm ven ven dưới chân cầu thang của một khu tập thể với dăm ba cái chiếu trải dọc vỉa hè đường Nguyễn Quý Đức (Thanh Xuân). Khách trà thường gọi Lư Trà Quán bằng một cái tên thân mật “quán Lư” hay quán trà Ông Cự. Bên cạnh con đường ồn ào và bụi bặm, các cô cậu sinh viên vẫn đến quán Lư, vẫn tìm thấy những phút bình yên trong cuộc sống bộn bề. Ngô Hậu (sinh viên K51, Khoa Báo chí & Truyền thông, Trường ĐHKHXH&NV) tâm sự: “Thích nhất là được cùng bạn bè ngồi thưởng thức trà trên chiếc chiếu, vừa lạ, vừa thoải mái, vừa có cảm giác bình yên”. Khách trà đến đây chủ yếu là sinh viên, tâm sự chuyện tình yêu, tình bạn, công việc... Một ấm trà nóng, vài ba chiếc kẹo lạc đủ kéo dài những câu chuyện, đủ để sinh viên có cảm giác thư giãn, thoải mái.

Hôm chúng tôi đến quán đúng vào dịp sinh nhật V. Dương (sinh viên Khoa Vật lý, Trường ĐHKHTN). Tay Dương cầm một ấm trà nóng trân trọng rót vào từng chén cho mấy người bạn ngồi quây tròn trên chiếc chiếu vỉa hè, giữa là mấy đĩa hạt hướng dương, hoa quả... Trà đã rót xong, cả nhóm vỗ tay hát vang giai điệu “Happy birthday to you” khiến cả một khoảng không gian nhỏ trở nên vui nhộn, đầm ấm. Thì ra, lúc “nghèo”, sinh viên vẫn có thể tổ chức sinh nhật nơi góc quán liêu xiêu.

Những cơn gió đông se lạnh làm người ta có cảm giác thèm được ngồi thu mình nơi góc quán nhỏ để thưởng thức một tách trà nóng. Cái oi nồng của cơn gió mùa hè lại khiến cho khách trà nhớ đến tách trà nơi góc quán, nhớ đến cái vị thơm ngọt dịu. Trà đá Hà Nội không ít, cách

vài ba mét có thể gặp một quán trà. Nhưng có lẽ ít ở quán nào lại có một hương vị trà ngon đến thế. Có lẽ vì nó được cắt từ loại trà Thái Nguyên thượng hạng và cắt từ tấm lòng yêu trà của ông Lư chủ quán. Hoàng Quân (cựu sinh viên Trường ĐH Bách khoa) mặc dù đã qua cái thời sinh viên mấy năm, nhưng anh vẫn tìm đến thưởng thức cái đắng nơi đầu lưỡi và cái thơm ngọt nơi cổ họng. Anh chia sẻ: “Những lúc rảnh rỗi, tôi và bạn bè hay đến quán Ông Cự. Khó có thể tìm thấy một quán trà vỉa hè có hương vị ngon đến thế”. Để được cái thơm ngọt dịu ấy người pha trà cũng lắm công phu. Mỗi lần pha trà là mỗi lần ông chủ quán tự tay mình rửa chén, lau chén rồi hấp lại bằng nước sôi. Uống trà của cụ thấy cái vị thơm ngon từ những loại trà Thái Nguyên có hạng. Trà ngon là trà phải được mọc trên “sơn cùng thủy tận”. Đúng như ông chiêm nghiệm: “Con người cũng vậy chỉ có trong đau khổ gian lao mà biết vươn mình thì mới là người giỏi. Và chỉ qua đau khổ gian truân họ mới biết cảm nhận được những hạnh phúc giản dị từ cuộc sống”.

Quán Lư chỉ mở buổi tối. Vào một tối như những ngày bình thường khác, Hà Thành lại bận bịu với những quán trà vỉa hè. Quán Lư vẫn trải dăm ba cái chiếu nơi vỉa hè, cụ Lư điềm đạm pha những ấm trà mời khách. Có lẽ hôm nay nhiều khách trà sẽ tìm được một chút thư thái nơi góc quán.

Thùy Linh